Al poble de Pendent d'Amunt
estan buscant noms per als carrers.

El senyor Carreró vol
posar-los noms d'homes famosos
i la senyora Plaça, de dones importants.
Trobaran una solució?

Potser la canalla del poble
hi té alguna cosa a dir.

nubeOCHO

ISBN: 978-84-10406-06-3 www.nubeocho.com
9 788410 406063

UN CARRER PER A l'Emilia

Maria Grazia Anatra Ana Sanfelippo

nubeOCHO

UN CARRER PER A l'Emilia

Maria Grazia Anatra Ana Sanfelippo

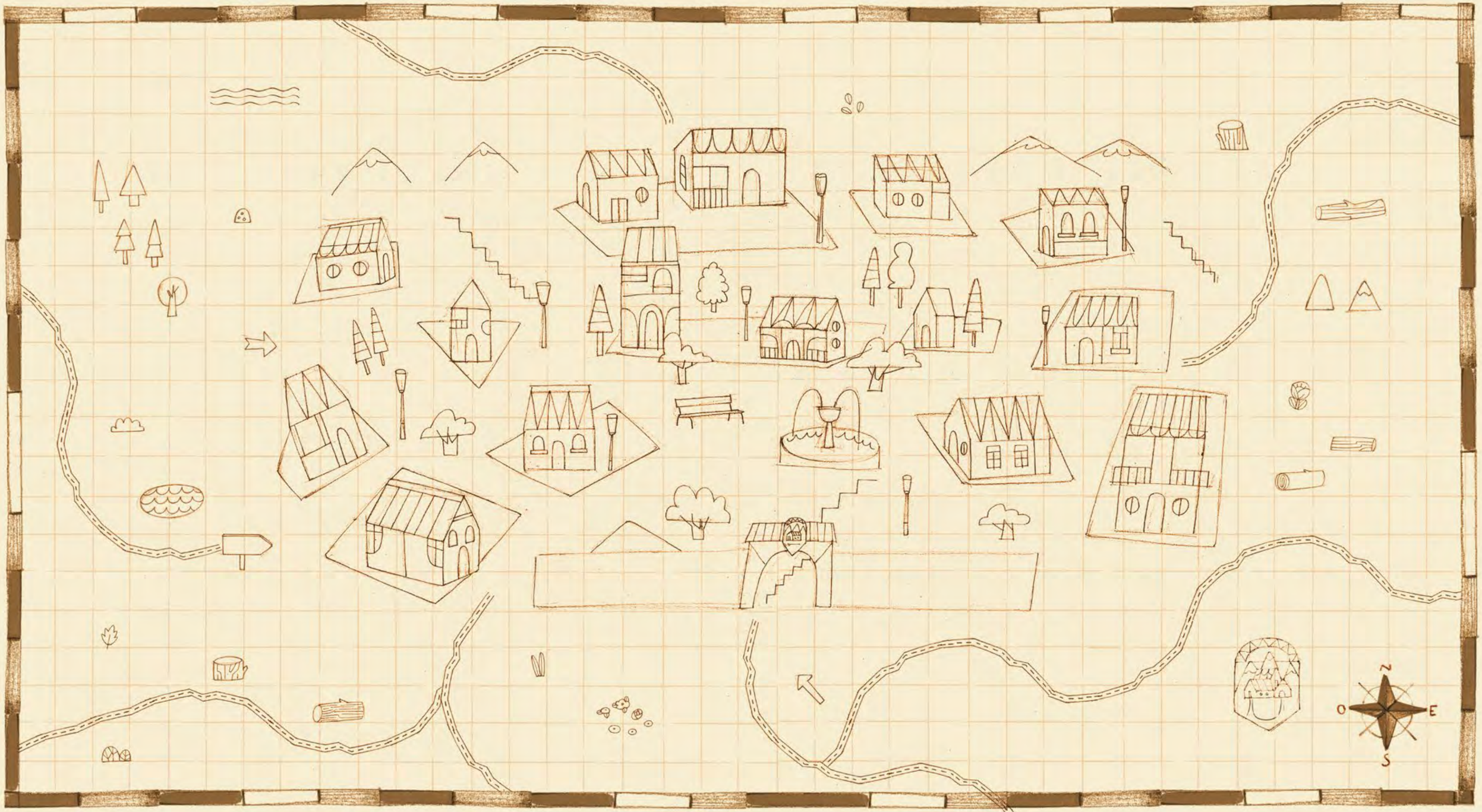
N
O
E
S

Per al Paolo i la Melody.
Maria Grazia Anatra

Per a la Donna, amb molta il·lusió
perquè el teu món sigui igualitari i lliure de prejudicis.
Ana Sanfelippo

É
ÉGALITÈ

Un carrer per a l'Emilia
Col·lecció Egalité

© del text: Maria Grazia Anatra, 2024
© de les il·lustracions: Ana Sanfelippo, 2024
© de l'edició: NubeOcho, 2024
© de la traducció al català: Neus Aymerich Mallorca, 2024
www.nubeocho.com · info@nubeocho.com

Títol original: *La strada di Margherita*
Correcció: Joana Morales

Primera edició: Setembre, 2024
ISBN: 978-84-10406-06-3
Dipòsit Legal: M-14297-2024

Imprès a Eslovenia.

Tots els drets reservats. Prohibida la seva reproducció.

UN CARRER PER A l'Emilia

Maria Grazia Anatra Ana Sanfelippo

nubeOCHO

Pendent d'Amunt era un poble d'unes cent cases on tenien un costum ben curiós: la senyora Plaça i el senyor Carreró eren els encarregats de triar el nom dels carrers, tot i que l'última paraula la tenia la canalla.

La primavera era una estació preciosa a Pendent d'Amunt. Els carrers, que s'omplien de flors, tenien noms que feien somiar: carrer de la Música, plaça del Sistema Solar o travessia Celestial.

Però quan va arribar el nou alcalde i va veure els noms dels carrers, una mica més i cau a terra de l'ensurt!

—Això no és seriós! El món sencer es riurà de nosaltres!

El nou alcalde va demanar a la senyora Plaça i al senyor Carreró que viatgessin immediatament a les ciutats més properes per aprendre com ho feien en altres llocs.

Durant el camí de tornada van començar a rumiar-hi...

—Hem de posar als carrers i places els noms d'homes importants, com Federico García Lorca, Gaudí o Ramón y Cajal —va dir el senyor Carreró.

—I les dones importants? —li va contestar la senyora Plaça, indignada—. Jo vull carrers per a l'Emilia Pardo Bazán, la Clara Campoamor i la María Zambrano.

L'alcalde no sabia si el senyor Carreró tenia raó o si, en canvi, la tenia la senyora Plaça.

Per tant, va decidir donar la paraula a la canalla, tal com deia el costum.